

Umsögn dómnefndar

samkvæmt III. kafla laga nr. 50/2016 um dómstóla
um umsækjendur um embætti dómara við Landsrétt sem auglýst
var laust til umsóknar í Lögbirtingablaði 26. maí 2023

Reykjavík, 29. júní 2023

EFNISYFIRLIT

1. Umsækjendur	3
2. Sjónarmið sem nefndin byggir mat sitt á	3
3. Um málsmeðferð dómnefndar	5
4. Almennar upplýsingar um umsækjendur	6
5. Mat á hæfni umsækjenda.....	9
5.1. Almenn starfshæfni og andlegt atgervi	9
5.2. Menntun og framhaldsmenntun.....	10
5.2.1. Menntun og framhaldsmenntun - samanburður.....	10
5.3. Reynsla af dómstörfum.....	11
5.3.1. Reynsla af dómstörfum - samanburður	11
5.4. Reynsla af lögmanns- og málflutningsstörfum	11
5.4.1. Reynsla af lögmanns- og málflutningsstörfum - samanburður.....	12
5.5. Reynsla af stjórnarsýslustörfum.....	12
5.5.1. Reynsla af stjórnarsýslustörfum - samanburður	13
5.6. Reynsla af fræðistörfum o.fl.	13
5.6.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf.....	13
5.6.1.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf - samanburður	14
5.6.2. Fræðibækur og -greinar, ritstjórn o.fl.....	14
5.6.2.1. Fræðibækur og -greinar, ritstjórn o.fl. - samanburður	14
5.7. Reynsla af stjórnun	15
5.7.1. Reynsla af stjórnun - samanburður.....	15
5.8. Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl.	16
5.8.1. Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl. - samanburður	16
5.9. Sérstök starfshæfni.....	17

5.9.1. Að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu.....	17
5.9.2. Að umsækjandi geti stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin bæði fljótt og af öryggi.....	17
6. Færni umsækjenda til að semja dóma	18
7. Niðurstaða dómnefndar	20

1. Umsækjendur

Með bréfi 13. júní 2023 fór dómsmálaráðuneytið þess á leit við dómnefnd samkvæmt III. kafla laga nr. 50/2016 um dómstóla að hún léti í té umsögn um hæfni umsækjenda um embætti setts dómara við Landsrétt sem auglýst var laust til umsóknar 26. maí 2023 í Lögbirtingablaði.

Eftirtalin sóttu um embættið: Ásgerður Ragnarsdóttir settur landsréttardómari og Kjartan Bjarni Björgvinsson héraðsdómari.

Samkvæmt 3. gr. reglna nr. 970/2020 um störf dómnefndar lætur dómsmálaráðherra staðreyna að umsækjendur uppfylli öll hin almennu hæfisskilyrði embættisins sem auglýst hefur verið laust til umsóknar. Niðurstaða ráðuneytis dómsmála er sú að umsækjendur uppfylli báðir þau skilyrði.

Umsögn dómnefndar fer hér á eftir.

2. Sjónarmið sem nefndin byggir mat sitt á

Samkvæmt 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016 skal dómnefnd láta ráðherra í té skriflega og rökstudda umsögn um umsækjendur um embætti dómara. Samkvæmt lögnum skal í umsögn dómnefndar tekin afstaða til þess hvaða umsækjandi sé hæfastur til að hljóta embættið, en heimilt er að setja tvo eða fleiri umsækjendur jafna.

Þágildandi lögum nr. 15/1998 um dómstóla var breytt með lögum nr. 45/2010. Í athugasemdum við þá málsgrein síðargreindu laganna, er varð að 2. mgr. 4. gr. a laga nr. 15/1998, sbr. nú 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016, segir m.a. svo: „Við mat á hæfni dómaraefna er til margra atriða að líta, svo sem starfsreynslu á sviði lögfræði, hvort heldur hún er á sviði dómstarfa, málflutnings, annarra lögmannsstarfa, fræðistarfa eða innan stjórnslunnar, en almennt verður umsækjandi að hafa til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega menntun og þekkingu. Rétt er einnig að líta til aukastarfa umsækjanda, svo sem til setu í úrskurðarnefndum eða annarra skyldra starfa sem nýtast dómaraefni. Almennt verður að telja umsækjanda til tekna að hafa yfir að búa fjölbreyttri starfsreynslu, þótt meta verði það hverju sinni. Dómnefndinni er einnig rétt að líta til og að leita sérstaklega eftir umsögnum um störf umsækjanda og þess hvort hann sé skilvirkur í störfum sínum og vinnusamur, hvort hann hafi til

að bera hæfni til að skilja aðalatriði frá aukaatriðum og setja álit sitt fram á skiljanlegan hátt, bæði munnlega og skriflega. Er í því skyni unnt að líta til fræðiritra, reynslu umsækjanda af málflutningi eða þeirra dóma sem umsækjandi kann að hafa samið. Umsækjandi um dómaraembætti verður enn fremur að geta átt góð samskipti við aðra.“

Í lok 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016 kemur fram að ráðherra setji að öðru leyti nánari reglur um störf dómnefndar. Dómsmálaráðherra hefur sett reglur nr. 970/2020 um störf dómnefndar sem fjallar um hæfni umsækjenda um dómaraembætti, en þær komu í stað eldri reglna um sama efni, nr. 620/2010. Í 4. gr. hinna nýju reglna er á sama hátt og í 4. gr. þeirra eldri fjallað um sjónarmið sem nefndin skal byggja mat sitt á. Þar segir m.a.: „Dómnefnd skal gæta þess við mat sitt að samræmis sé gætt þannig að jafnræði sé í heiðri haft. Niðurstaðan skal byggð á heildstæðu mati á grundvelli málefnalegra sjónarmiða og skal þar byggt á verðleikum umsækjenda með hliðsjón af menntun og reynslu, ráðvendni, hæfni og skilvirkni í starfi ... Við mat á menntun, starfsferli og fræðilegri þekkingu skal dómnefndin miða við að æskilegt sé að umsækjandi hafi fjölbreytta starfsreynslu á sviði lögfræðinnar, s.s. reynslu af dómstörfum, málflutningi eða öðrum lögmannsstörfum, störfum innan stjórn-sýslunnar eða fræðistörfum. Miðað skal við að umsækjandi hafi til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega þekkingu og menntun. Þá skal litið til þess hvort umsækjandi hefur stundað framhaldsnám ... Dómnefnd ber einnig að líta til aukastarfa umsækjanda, svo sem til setu í úrskurðarnefndum eða annarra skyldra starfa sem nýtast dómaraefni. Loks er heimilt að líta til víðtækrar þátttöku í félagsstarfi ... Við mat á almennri starfshæfni skal litið til þess hvort umsækjandi hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi og hvort hann eigi auðvelt með að skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Æskilegt er að hann hafi reynslu af stjórnun. Umsækjandi skal hafa góða þekkingu á íslensku máli og eiga auðvelt með að tjá sig í ræðu og riti ... Mikilvægt er að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu og geti farið að fyrirmælum laga um samningu dóma og ritað þá á góðu máli. Hann verður að geta stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin, bæði fljótt og af öryggi ... Umsækjandi þarf að eiga auðvelt með mannleg samskipti, bæði við samstarfsmenn og þá sem erindi eiga við hann. Gerð er krafa um

að af umsækjanda fari gott orð bæði í fyrri störfum og utan starfa og að reglusemi hans sé í engu ábótavant.“

Í almennum athugasemdum við frumvarp það, er varð að lögum nr. 45/2010 um breytingu á lögum nr. 15/1998, er áréttað að í öðrum lögum sé einnig að finna ákvæði sem taka verður tillit til við skipun dómara, svo sem í stjórnslutölum nr. 37/1993, lögum nr. 10/2008 um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla og lögum nr. 70/1996 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins. Ennfremur er þar minnt á að í tilmælum ráðherra nefndar Evrópuráðsins nr. R(94)12 frá 13. október 1994 um sjálfstæði, skilvirkni og hlutverk dómenda (On the Independence, Efficiency and Role of Judges) kemur fram að allar ákvarðanir um skipun og starfsframa dómara skuli byggðar á hlutlægum sjónarmiðum og byggjast á verðleikum, með hliðsjón af hæfi, ráðvendni, hæfni og skilvirkni í starfi.

Dómnefnd hefur áður fjallað um í umsögnum sínum hvaða merkingu beri að leggja í þau ummæli 4. gr. reglnanna „að æskilegt sé að umsækjandi hafi fjölbreytta starfsreynslu“ og tekið fram að þetta matsviðmið sé ekki einfalt í meðförum. Einnig að fjölbreytt starfsreynsla umsækjanda geti aukið lögfræðilega þekkingu hans, en slíkt sé þó ekki endilega raunin. Sú ályktun hefur verið dregin af athugasemdum með frumvarpinu, er varð að lögum nr. 45/2010, að megináhersla sé þar lögð á lögfræðilega þekkingu umsækjandans. Með fjölbreyttri starfsreynslu sé átt við fjölbreytileika starfa, sem umsækjendur hafa sinnt, en ekki síður hve verkefni, sem þeir hafa fengist við, séu fjölbreytileg í þeim skilningi að þeir hafi reynslu af því að beita réttarreglum á ólíkum sviðum lögfræði. Þá skiptir lögfræðileg þekking umsækjanda ekki máli, ein og sér, þegar mat er lagt á hæfni hans til að gegna embætti dómara í samanburði við aðra umsækjendur, heldur er einnig nauðsynlegt, eftir því sem tók eru á, að meta færni hans til að nýta þá þekkingu við úrlausn dómsmála.

3. Um málsmeðferð dómnefndar

Dómnefndina skipuðu eftirtaldir við meðferð máls þessa: Eiríkur Tómasson, formaður, Helga Melkorka Óttarsdóttir, Kristín Benediktsdóttir, Reimar Pétursson og Þorgeir Örlygsson. Hinn 15. júní 2023 ritaði nefndin umsækjendum tölvubréf og óskaði eftir því að þeir gerðu athugasemdir við sérstakt hæfi nefndarmanna teldu þeir

einhverjar vanhæfisástæður fyrir hendi. Ekki komu fram athugasemdir við sérstakt hæfi þeirra.

Fyrsti fundur dómnefndar var haldinn 15. júní 2023. Samkvæmt 10. gr. reglna nr. 970/2020 reiknast sex vikna afgreiðslufrestur nefndarinnar frá þeim degi, en þar er jafnframt tekið fram að sá frestur geti þó orðið lengri ef sérstakar ástæður valda því, svo sem mikill fjöldi umsækjenda o.þ.h.

Í framangreindri auglýsingu frá 26. maí 2023 var m.a. áskilið að fram kæmu í umsóknum um dómaraembættin upplýsingar um tvo fyrrverandi eða núverandi samstarfsmenn eða yfirmenn sem gætu veitt dómnefnd bæði munnlega og skriflega upplýsingar um störf og samstarfshæfni hlutaðeigandi umsækjanda. Vegna þess að skammt var liðið frá því að dómnefnd lagði mat á hæfni beggja umsækjanda, sbr. umsögn nefndarinnar 14. apríl 2023, og þeir gáfu báðir upp sömu umsagnaraðila og í það skipti ákvað nefndin að þessu sinni að nýta sér ekki heimild 5. mgr. 5. gr. reglna nr. 970/2020, heldur leggja fyrri umsagnir um þá til grundvallar mati sínu að þessu sinni. Af sömu ástæðu sá nefndin ekki ástæðu til að nýta sér heimild í 4. mgr. 5. gr. reglnanna og boða umsækjendurna til viðtals. Voru þeim tilkynntar þessar ákvarðanir nefndarinnar í fyrrgreindu bréfi 15. júní 2023.

Samkvæmt 8. gr. reglna nr. 970/2020 voru umsækjendum send drög að umsögn dómnefndar með tölvubréfum 21. júní 2023, þar sem þeim var gefinn kostur á að gera athugasemdir við þau til 26. sama mánaðar. Þess var sérstaklega farið á leit í bréfinu að fram kæmi svo fljótt sem kostur væri hvort umsækjendur hygðust gera athugasemdir og þær yrðu þá sendar sem fyrst. Athugasemdir bárust frá hvorugum umsækjenda.

4. Almennar upplýsingar um umsækjendur

Hér á eftir verður gerð grein fyrir menntun og reynslu umsækjenda, en 5. kafli hefur að geyma mat dómnefndar á hæfni umsækjenda og viðmið á grundvelli þeirra megin sjónarmiða sem reifuð voru í 2. kafla. Upplýsingarnar í þessum köflum eru fyrst og fremst byggðar á umsóknum umsækjendanna. Ekki er greint frá öllu því, sem þeir hafa talið þar upp, heldur getið helstu starfa og viðfangsefna er þeir hafa sinnt, auk

Þess sem leitast hefur verið við að gæta samræmis þeirra á milli þegar gerð er grein fyrir þessum atriðum.

Ásgerður Ragnarsdóttir er fædd 7. október 1979 og er því 43 ára. Hún lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 2004 og LL.M.-námi við Cambridge-háskóla í júní 2008. Réttindi til málflyttings í héraði öðlaðist hún árið 2005 og fyrir Hæstarétti árið 2016. Að auki hefur hún sótt ýmis námskeið um lögfræðileg efni. Að loknu laganámi starfaði hún sem lögfræðingur í dóms- og kirkjumála ráðuneytinu frá júní 2004 til desember 2005. Frá þeim tíma til ágúst 2007 og aftur frá júlí 2008 til september sama ár starfaði umsækjandinn sem aðstoðarmaður dómara við Hæstarétt. Frá september 2008 til byrjun árs 2018 starfaði umsækjandinn sem lögmaður á lögmannsstofu, þar af sem meðeigandi frá janúar 2012. Í janúar 2018 var hún skipuð dómari við Héraðsdóm Reykjavíkur auk þess sem hún hefur verið forseti Félagsdóms frá september 2021. Hún var settur dómari við Landsrétt frá 8. maí 2023 í leyfi frá störfum héraðsdómara. Hún hafði áður setið sem varadómari í réttinum í fjórum málum og einu sinni verið skipuð gerðardómari í máli hjá Gerðardómi Viðskiptaráðs Íslands. Umsækjandinn hefur verið varamaður í óbyggðanefnd frá apríl 2021 og tekið þátt í þremur málum. Hún sat í kærunefnd útboðsmála árin 2013-2021, þar af sem formaður frá apríl 2019, var varamaður í úrskurðarnefnd velferðamála 2016-2020 og í stjórn Mannréttindastofnunar Háskóla Íslands frá árinu 2009 til loka árs 2017. Hún sat í siðareglunefnd Lögmannafélags Íslands frá maí 2016 til janúar 2018. Auk þessa var hún ritari nefndar forsætisráðherra um viðurlög við afbrotum árin 2004-2006, ritari kærunefndar útboðsmála árin 2005-2007, ritari refsiréttarnefndar árin 2006-2007 og sat í endurupptökunefnd í tæpt ár 2016-2017. Umsækjandinn hefur verið adjúntkt við lagadeild Háskóla Íslands frá febrúar 2017 en þar á undan hafði hún sinnt stundakennslu við deildina frá árinu 2009. Kennslugreinar eru m.a. eignaréttur, evrópskar mannréttindareglur, réttarfar og stjórnskipunarréttur. Hún hafði umsjón með ritun BA-ritgerða við sama skóla frá 2006-2012, hefur verið prófdómari við lagadeildir Háskóla Íslands og Háskólans í Reykjavík og kennt á námskeiðum á vegum Lögmannafélags Íslands og dómstólasýslunnar. Umsækjandinn ritaði bókina *Eignarnám* ásamt öðrum, sem er ritrýnd. Hún hefur skrifað einn ritrýndan bókarkafila og fimm ritrýndar fræðigreinar sem hún ritaði með öðrum. Þá hefur hún ritað

óritrýndan bókarkafli í alþjóðlegu riti í umhverfiserétti og tvær óritrýndar fræðigreinar, en önnur þeirra er rituð ásamt öðrum. Eru þessi fræðiskrif einkum á sviði eignaréttar, auk umhverfiseréttar og réttarfars. Að auki hefur hún ritað eina álitserð sem var birt. Hún hefur flutt nokkra fyrirlestra um lögfræðileg efni á opinberum vettvangi. Umsækjandinn sat í ritstjórn tímaritsins Dómareifanir Mannréttindadómstóls Evrópu 2013-2017, ritnefnd *Afmælisrits Hæstaréttar* frá lokum árs 2016 til 2021, ritrýningnefnd vefrits Úlflióts 2017-2020 og hefur setið í fræðilegri ritstjórn Úlflióts frá febrúar 2020. Auk þess situr hún í starfshópi á vegum dómsmálaráðuneytisins sem ætlað er að vinna tillögu að frumvarpi til nýrra laga um framkvæmd eignarnáms.

Kjartan Bjarni Björgvinsson er fæddur 9. júlí 1976 og er því 46 ára. Hann lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands í júní 2002 og LL.M-námi við London School of Economics and Political Science árið 2006. Hann öðlaðist réttindi til málflutnings í héraði árið 2003. Auk þess hefur hann sótt ýmis námskeið um lögfræðileg efni. Að loknu embættisprófi starfaði umsækjandinn sem lögfræðingur hjá umboðsmanni Alþingis og síðar sem aðstoðarmaður umboðsmanns Alþingis frá október 2006 til febrúar 2009. Frá þeim tíma og til apríl 2015 starfaði hann sem aðstoðarmaður dómara við EFTA-dómstólinn. Hann var skipaður dómari við Héraðsdóm Reykjavíkur 30. apríl 2015 og var varaforseti Félagsdóms frá nóvember 2019 til nóvember 2022. Umsækjandinn var frá 7. júlí 2016 til 31. mars 2017 formaður rannsóknarnefndar Alþingis vegna þátttöku Hauck & Aufhäuser Privatbankiers AG í einkavæðingu Búnaðarbanka Íslands árið 2003, en nefndin skilaði skýrslu 29. mars 2017. Þá var hann settur umboðsmaður Alþingis frá 1. nóvember 2020 til 1. maí 2021. Umsækjandinn hefur sinnt stundakennslu við lagadeild Háskóla Íslands frá árinu 2003 í stjórnsýslurétti, starfsmannarétti, Evrópurétti og alþjóðlegum skattarétti auk þess sem hann sinnti stundakennslu við Háskólann á Bifröst á árunum 2005-2009 í stjórnsýslurétti, evrópskum félaga- og skattarétti, alþjóðlegum skattarétti og refsirétti. Frá ársbyrjun 2015 gegndi hann starfi sérfræðings í hlutastarfi í stjórnsýslurétti við lagadeild Háskólans í Reykjavík og hlaut framgang í starf dósents í september 2016 sem hann gegndi til 31. janúar 2018. Hann hefur sinnt kennslu á fjölda styttri námskeiða, m.a. í stjórnsýslurétti, réttarfari, persónuverndarrétti og EES-rétti.

Umsækjandinn hefur ritað fjóra ritrýnda bókakafla, og einn óritrýndan sem birtist í erlendu riti, sex ritrýndar fræðigreinar og tvær óritrýndar, einkum á sviði stjórnsýslu- og upplýsingaréttar, mannréttinda og EES-réttar. Einnig hefur hann ásamt öðrum samið rit sem notað er við kennslu á háskólastigi. Jafnframt getur hann um 13 fyrirlestra og erindi sem hann hefur flutt héraðs og erlendis um lögfræðileg efni. Þá hefur hann ritað allnokkrar álitserðir og skýrslur fyrir stjórnvöld og Alþingi. Af öðrum aukastörfum má nefna að hann hefur verið varaformaður úrskurðarnefndar um upplýsingamál frá 2017 og sem aðalmaður frá árinu 2019. Hann var kjörinn í stjórn Dómarafélags Ísland á árinu 2017 og var frá þeim tíma varaformaður félagsins. Hann var kjörinn formaður félagsins 2019 og lét af störfum fyrr á þessu ári. Þá var hann kjörinn í stjórn Lögfræðingafélags Íslands á árinu 2019 og framkvæmdastjóri Tímarits lögfræðinga frá sama ári. Hann hefur einu sinni tekið sæti í gerðardómi Innheimtumiðstöðvar rétthafa og var formaður sjálfstæðrar úttektarnefndar Íþrótt- og ólympíusambands Íslands 22. september 2021 til 7. desember sama ár en nefndin skilaði skýrslu um niðurstöður sínar. Hinn 22. júlí 2022 var hann tilnefndur formaður nefndar samkvæmt lögum nr. 45/2022 til að rannsaka starfsemi vöggustofa sem reknar voru í Reykjavík á síðustu öld. Þá er hann varamaður í gjafsóknarnefnd fram til 15. júní 2023.

5. Mat á hæfni umsækjenda

5.1. Almenn starfshæfni og andlegt atgervi

Í 2. mgr. 21. gr. laga nr. 50/2016 er í átta tölulíðum mælt fyrir um þau almennu hæfisskilyrði sem umsækjendur um embætti landsréttardómara þurfa að uppfylla til að skipa megi þá í embættið. Meðal þessara skilyrða eru að umsækjandi sé svo á sig kominn andlega og líkamlega að hann geti gegnt embættinu, sbr. 3. tölul., hafi ekki sýnt af sér háttsemi, sem getur rýrt það traust sem dómara verða almennt að njóta, sbr. 5. tölul., hafi lokið embættisprófi eða grunnnámi ásamt meistaraprófi í lögum, sbr. 6. tölul. og kafla 5.2 hér á eftir, og teljist vera hæfur til að gegna embættinu í ljósi starfsferils síns og lögfræðilegrar þekkingar, sbr. 8. tölul. Eins og áður greinir hefur

ráðherra samkvæmt 3. gr. reglna nr. 970/2020 látið staðreyna að umsækjendurnir uppfylli öll þessi hæfisskilyrði.

Í 3. tölulið 4. gr. reglnanna kemur fram að við mat á almennri starfshæfni skuli dómnefnd líta til þess hvort umsækjandi hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi og hvort hann eigi auðvelt með að skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Þá segir einnig að umsækjandi skuli hafa góða þekkingu á íslensku máli og eiga auðvelt með að tjá sig í ræðu og riti. Ennfremur er tekið fram í 5. tölulið 4. gr. að umsækjandi þurfi að eiga auðvelt með mannleg samskipti, bæði við samstarfsmenn og þá sem erindi eiga við hann. Gerð sé krafa um að af umsækjanda fari gott orð, bæði í fyrri störfum og utan starfa og að reglusemi hans sé í engu ábótavant.

Svo sem áður greinir var m.a. áskilið í auglýsingu um hið lausa dómaraembætti að fram kæmu í umsóknum upplýsingar um tvo fyrrverandi eða núverandi samstarfsmenn eða yfirmenn sem gætu veitt dómnefnd bæði munnlega og skriflega upplýsingar um störf og samstarfshæfni hlutaðeigandi umsækjanda. Þær umsagnir, sem nefndin aflaði hjá þessum umsagnaraðilum um störf umsækjenda og persónulega eiginleika þeirra, voru undantekningalaust jákvæðar í þeirra garð.

Af þessum umsögnum og athugunum nefndarinnar verður ráðið, eins og áður er fram komið, að allir umsækjendur uppfylli þær lágmarkskröfur sem gera verður til starfshæfni landsréttardómara samkvæmt 3. og 5. tölulið 4. gr. reglna nr. 970/2020.

5.2. Menntun og framhaldsmenntun

Ásgerður Ragnarsdóttir lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2004 og á árinu 2008 meistaraprófi (LL.M) í lögum frá Cambridge háskóla á Englandi.

Kjartan Bjarni Björgvinsson lauk embættisprófi í lögfræði frá Háskóla Íslands árið 2002 og á árinu 2006 meistaraprófi í Evrópurétti og stjórnskipunarrétti frá London School of Economics and Political Science á Englandi.

5.2.1. Menntun og framhaldsmenntun – samanburður

Að virtu því, sem að framan greinir, er það mat dómnefndar að **Ásgerður** og **Kjartan Bjarni** standi jafnfætis hvort öðru í þessum þætti mats þar sem þau hafa bæði lokið meistaraprófi í lögum að loknu embættis- eða meistaraprófi í lögfræði.

5.3. *Reynsla af dómstörfum*

Ásgerður Ragnarsdóttir var aðstoðarmaður hæstaréttardómara í alls tvö ár. Hún varð héraðsdómari í ársbyrjun 2018 þar til hún var settur dómari við Landsrétt í síðasta mánuði. Þar af leiðandi hefur hún gegnt dómaraembætti í tæp fimm og hálf ár. Frá hausti 2021 hefur hún verið forseti Félagsdóms. Áður en hún var settur dómari við Landsrétt hafði hún fjórum sinnum tekið sæti sem varadómari í réttinum til að leysa þar úr einstökum málum.

Kjartan Bjarni Björgvinsson var aðstoðarmaður dómara við EFTA-dómstólinn í tæp sex og hálf ár. Hann var skipaður héraðsdómari vorið 2015 og hefur gegnt því embætti í tæp sjö ár, að teknu tilliti til þess tíma sem hann hefur verið í leyfi frá dómstörfum til að sinna öðrum störfum. Frá hausti 2019 og fram á haust 2022 var hann varaforseti Félagsdóms og hefur tekið sæti í dóminum í níu málum.

5.3.1. *Reynsla af dómstörfum – samanburður*

Samkvæmt framansögðu hafa báðir umsækjendur reynslu af því að hafa verið héraðsdómarar og aðstoðarmenn auk þess sem annar þeirra hefur sinnt dómstörfum í Landsrétti. Þá hafa þeir báðir verið dómarar í Félagsdómi. Við mat á hæfni að því er þennan þátt varðar vegur þessi reynsla eðlilega þyngst, en störf aðstoðarmanna dómara hafa eðli máls samkvæmt minna vægi.

Að þessu virtu stendur *Kjartan Bjarni* framur *Ásgerði* í þessum matsþætti, en hann hefur starfað sem héraðsdómari í tæp sjö ár, auk þess að hafa verið aðstoðarmaður dómara við EFTA-dómstólinn um árabil og tekið sæti í Félagsdómi sem varaforseti dómsins í níu málum. Engu að síður býr hún að verulegri dómara-reynslu.

5.4. *Reynsla af lögmanns- og málflutningsstörfum*

Ásgerður Ragnarsdóttir öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 2005 og fyrir Hæstarétti 2016. Hún starfaði sem lögmaður á lögmannsstofu á árunum 2008-2018 eða í tæp níu og hálf ár, þar af sem meðeigandi á stofunni 2012-2018. Á þeim tíma flutti hún fjölmörg mál af ólíkum réttarsviðum í héraði og fyrir Hæstarétti.

Kjartan Bjarni Björgvinsson öðlaðist réttindi til málflutnings fyrir héraðsdómi árið 2003 en hefur ekki reynslu af lögmanns- eða málflutningsstörfum.

5.4.1. *Reynsla af lögmanns- og málflutningsstörfum – samanburður*

Við mat á umsækjendum í þessum matsþætti er litið til þess hve langan feril þeir eiga að baki sem lögmennt, þ. á m. haft réttindi til flutnings mála fyrir æðri dómi, en þar sem endranær vega fyrstu árin í starfi þyngst. Einnig er horft til þess hversu mörg mál umsækjendur hafa flutt og hvort störfin hafi verið fjölbreytileg þannig að þeir hafi fengist við mál á sem flestum réttarsviðum. Jafnframt skiptir máli hvort þeir hafi flutt vandasöm mál fyrir dómi, ekki síst Hæstarétti, svo og hvort önnur mál, sem þeir hafa fengist við sem lögmennt, hafi verið yfirgripsmikil og flókin úrlausnar.

Samkvæmt framansögðu hefur *Ásgerður* starfað sem lögmaður í tæp níu og hálfu ári, en *Kjartan Bjarni* hefur sem fyrr segir ekki fengist við lögmanns- eða málflutningsstörf. Stendur hún því ótvírætt framur í þessum matsþætti.

5.5. *Reynsla af stjórnsýslustörfum*

Hér á eftir verða rakin helstu stjórnsýslustörf sem umsækjendur hafa haft með höndum.

Ásgerður Ragnarsdóttir starfaði á árunum 2004-2005 í um eitt og hálfu ári sem lögfræðingur í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu. Hún átti sæti í kærunefnd útboðsmála á árabílinu 2013-2021, þar af sem formaður nefndarinnar 2019-2021, í endurupptökunefnd 2016-2017 og tók sem varamaður í óbyggðanefnd sæti þar í þremur málum.

Kjartan Bjarni Björgvinsson starfaði sem lögfræðingur hjá umboðsmanni Alþingis á árunum 2002-2005 í tæp þrjú og hálfu ári og gegndi síðan starfi aðstoðarmanns umboðsmanns í tæp tvö og hálfu ári 2006-2009. Þá var hann um sex mánaða skeið settur umboðsmaður Alþingis á árunum 2020-2021. Einnig var hann 2017-2019 varaformaður úrskurðarnefndar um upplýsingamál og tók þá sæti í nefndinni í forföllum formanns við afgreiðslu fjölmargra mála, en frá 2019 hefur hann verið varaformaður nefndarinnar með fast sæti í henni. Loks hefur hann annast tvær viðamiklar úttektir á starfsemi barnaverndaryfirvalda að beiðni velferðarráðuneytis-

ins og barnaverndarstofu og varð á árinu 2022 formaður nefndar sem hefur það hlutverk að rannsaka starfsemi vöggustofa sem reknar voru í Reykjavík á síðustu öld.

5.5.1. Reynsla af stjórnarsýslustörfum – samanburður

Í þessum þætti hæfnismats hafa báðir umsækjendur greint frá störfum sem geta falið í sér reynslu af stjórnarsýslustörfum. Í sumum tilvikum hafa þau störf, sem hér um ræðir, verið innt af hendi samhliða aðalstarfi og vega þar af leiðandi ekki eins þungt þegar hæfni á þessu sviði er metin. Við það mat skiptir ennfremur máli hvort störfin nýtist dómaraefni sérstaklega, sbr. 2. tölulið 4. gr. reglna nr. 970/2020, svo sem seta í úrskurðarnefndum. Undir þetta fellur einnig að hafa starfað sem umboðsmaður Alþingis eða hafa veitt umboðsmanni aðstoð við samningu álita hans. Eins og endranær verður litið til framangreindra starfa og þeim gefið vægi eftir eðli sínu, umfangi og fjölbreytni. Jafnframt verður horft til lengdar starfstíma þar sem fyrstu árin vega þyngst, en einnig þess hversu langt er síðan störfin voru innt af hendi.

Að þessu virtu stendur *Kjartan Bjarni* framur *Ásgerði* í þessum þætti mats. Skiptir þar mestu máli að hann hefur verið settur umboðsmaður Alþingis um sex mánaða skeið þar sem hann afgreiddi mikinn fjölda mála af ólíkum toga, en hann hafði áður verið lögfræðingur og síðar aðstoðarmaður umboðsmanns í nærfellt sex ár. Engu að síður býr hún að margvíslegri reynslu af stjórnarsýslustörfum.

5.6. Reynsla af fræðistörfum o.fl.

5.6.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf

Ásgerður Ragnarsdóttir hefur sinnt stundakennslu við lagadeild Háskóla Íslands frá árinu 2009 og hafa aðalkennslugreinar hennar verið eignaréttur, mannréttindi, réttarfar og stjórnskipunarréttur. Frá 2017 hefur hún verið aðjúntkt við deildina. Jafnframt hefur hún leiðbeint nemendum við skrif BA-ritgerða, verið prófdómari við lagadeildina og lagadeild Háskólans í Reykjavík, auk þess sem hún hefur kennt lögfræði á ýmsum námskeiðum á vegum Lögmannafélags Íslands og dómstólasýslunnar.

Kjartan Bjarni Björgvinsson hefur sinnt stundakennslu við lagadeild Háskóla Íslands frá árinu 2003 og hafa kennslugreinar hans þar verið stjórnáskrifur, starfsmannaréttur og alþjóðlegur skattaréttur. Jafnframt fékkst hann við stundakennslu í ýmsum greinum lögfræði við Háskólann á Bifröst 2005-2009. Árið 2015 varð hann, samhliða öðrum störfum, sérfræðingur við lagadeild Háskólans í Reykjavík þar til hann, ári síðar, hlaut framgang í starf dósents við deildina sem hann gegndi til 2018. Auk þessa hefur hann kennt lögfræði á ýmsum námskeiðum, m.a. hjá Stofnun stjórnáskrifur og stjórnáskrifur við Háskóla Íslands og Lögmannafélagi Íslands.

5.6.1.1. Kennsla á háskólastigi og önnur akademísk störf – samanburður

Samkvæmt framansögðu stendur *Kjartan Bjarni* framur *Ásgerði* í þeim þætti mats sem hér um ræðir.

5.6.2. Fræðibækur og -greinar, ritstjórn o.fl.

Ásgerður Ragnarsdóttir hefur samið ritrynt rit ásamt meðhöfundum, „Eignarnám“ þar sem fjallað er um eignarnám með heildstæðum hætti. Einnig hefur hún ritað sjö fræðigreinar, þar af sex ásamt öðrum, og tvo bókarkafla og eru fimm af þessum fræðiskrifum ritrynd. eru þau einkum á sviði sviði eignarréttar auk umhverfisréttar og réttarfars. Jafnframt hefur hún ritað fræðilega álitgerð og haldið fyrirlestra um lögfræðileg efni á opinberum vettvangi.

Kjartan Bjarni Björgvinsson hefur ásamt tveimur meðhöfundum samið kennslurit um endurskoðun stjórnvaldsáskrifur. Einnig hefur hann ritað átta fræðigreinar og fimm bókarkafla, einkum á sviði stjórnáskrifur- og upplýsingaréttar, mannréttinda og EES-réttar. eru 10 af þessum fræðiskrifum ritrynd. Þá hefur hann ritað allnokkrar fræðilegar álitgerðir og skýrslur. Einnig hefur hann haldið fyrirlestra um lögfræðileg efni við ýmis tækifæri, innan lands sem erlendis.

5.6.2.1. Fræðibækur og -greinar, ritstjórn o.fl. – samanburður

Í þessum þætti er lagt mat á hæfni umsækjenda, fyrst og fremst á grundvelli ólíkra ritverka sem eru annars vegar fræðirit eða kennslurit og hins vegar fræðigreinar og bókarkaflar um lögfræðileg efni. Eðli máls samkvæmt vega fræðiritin mun þyngra

en önnur fræðiskrif. Þá er tekið tillit til þess hvort efnið er ritrýnt, en þess ber þó að gæta í því sambandi að sjaldnar tíðkaðist á árum áður að ritrýna greinar sem birtust í hérlendum tímaritum. Við matið er litið til gæða fræðiskrifa og jafnframt til fjölda, umfangs og fjölbreytni þeirra, auk þess sem horft er til þess hvort hlutaðeigandi umsækjandi hafi ritað efnið einn eða í samvinnu við aðra. Þá er loks höfð hliðsjón af erindum og fyrirlestrum, sem umsækjendur hafa flutt um lögfræðileg efni á ráðstefnum, fundum eða öðrum áþekktum vettvangi, svo og ritstjórnarstörfum þeirra. Síðastnefndu þættirnir eru þó tiltölulega léttvægir í samanburði við fræðiskrifin.

Að þessu virtu standa *Ásgerður* og *Kjartan Bjarni* jafnfætis hvort öðru í þessum þætti mats.

5.7. Reynsla af stjórnun

Í þessum kafla verður gerð grein fyrir stjórnunarstörfum beggja umsækjenda, enda hafi falist í þeim að stýra eða taka þátt í stjórnun stofnana eða fyrirtækja ellegar sjálfstætt afmörkuðum einingum innan þeirra með ótvíræðum mannaforráðum. Hér undir fellur einnig formennska í stjórnnum og nefndum.

Ásgerður Ragnarsdóttir var einn af meðeigendum og kom að stjórnun á lögmannsstofu í um sex ár. Hún var formaður kærunefndar útboðsmála 2019-2021. Þá hefur hún frá árinu 2021 verið forseti Félagsdóms.

Kjartan Bjarni Björgvinsson var aðstoðarmaður umboðsmanns Alþingis á árunum 2006-2009 þar sem hann stýrði daglegum rekstri embættisins ásamt umboðsmanni. Síðan var hann settur umboðsmaður 2020-2021. Hann hefur verið formaður rannsóknarnefndar á vegum Alþingis og einnig gegnt formennsku í tveimur áþekktum nefndum á vegum Íþróttasambands Íslands og Reykjavíkurborgar. Þá var hann formaður Dómarafélags Íslands 2019-2023.

5.7.1. Reynsla af stjórnun – samanburður

Í þessum þætti kemur til skoðunar reynsla beggja umsækjenda af margvíslegum viðfangsefnum sem eiga það öll sameiginlegt að hafa falið í sér stjórnun í einni eða annarri mynd. Við mat á hæfni umsækjenda er litið til þess í hverju slík störf hafa verið fólgin, þá m.a. hversu góðan undirbúning þau veita til að inna af hendi

þau stjórnunarstörf sem kynnu að koma í hlut dómara við Landsrétt. Sömuleiðis hve lengi umsækjendur hafa sinnt þessum störfum þar sem fyrstu árin vega sem endranær mun þyngra en árin sem á eftir fylgja.

Að þessu virtu stendur *Kjartan Bjarni* framar *Ásgerði* í þessum matsþætti.

5.8. *Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl.*

Hér á eftir verða rakin önnur störf og verkefni, sem umsækjendur hafa fengist við og nýtast myndu þeim í dómaraembætti að mati dómnefndar, þ. á m. ýmis félagsstörf, enda hafi þeirra ekki áður verið getið, svo sem í köflum 5.5. og 5.7.

Ásgerður Ragnarsdóttir kom að undirbúningi lagasetningar meðan hún starfaði hjá dóms- og kirkjumálaráðuneytinu. Hún var ritari nefndar um viðurlög við efnahagsbrotum sem forsætisráðherra skipaði árið 2004, svo og ritari refsiréttarnefndar 2006-2007.

Kjartan Bjarni Björgvinsson var á árunum 2016-2017 formaður rannsóknarnefndar Alþingis sem hafði það hlutverk að rannsaka þátttöku erlends banka í einkavæðingu Búnaðarbanka Íslands hf. á sínum tíma. Þá hefur hann veitt aðstoð við samningu nokkurra lagafrumvarpa, þ. á m. tekið saman álitsgerðir í því skyni. Hann átti sæti í stjórn Dómarafélags Íslands á árunum 2017-2019. Einnig hefur hann frá 2019 setið í stjórn Lögfræðingafélags Íslands og frá sama tíma verið framkvæmdastjóri Tímarits lögfræðinga.

5.8.1. *Reynsla af öðrum störfum sem nýtast dómaraefni o.fl. – samanburður*

Eins og áður greinir koma einungis til álita við mat á hæfni umsækjenda í þessum þætti þau störf, sem ekki hafa verið felld undir aðra matsþætti, svo sem reynslu af stjórnsýslustörfum eða stjórnun. Þau störf, sem vega þyngst, eru þau sem umsækjandi hefur gegnt að aðal- eða hlutastarfi, auk þess sem máli skiptir hvort annað, sem hér fellur undir, hefur verið innt af hendi sem þáttur í slíku starfi. Ef umsækjandi hefur t.d. komið að samningu lagafrumvarpa sem starfsmaður ráðuneytis vegur það af þeim sökum ekki eins þungt og vinna við frumvarpsgerð sem sinnt er meðfram öðru starfi.

Sé litið til starfa umsækjenda, sem falla undir þennan þátt, stendur *Kjartan Bjarni* framur Ásgerði á þessu sviði, fyrst og fremst vegna starfa sinna sem formaður áður nefndrar rannsóknarnefndar Alþingis.

5.9. Sérstök starfshæfni

Í 4. tölulið 4. gr. reglna nr. 970/2020 segir m.a. að mikilvægt sé að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu. Einnig verði hann að geta stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál, sem honum eru fengin, bæði fljótt og af öryggi.

5.9.1. Að umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu

Hvað þennan þátt hæfnismats varðar hafa umsækjendur greint frá störfum sem geta fallið hér undir. Að mati dómnefndar skiptir fyrst og fremst máli, þegar lagt er mat á hvort umsækjandi hafi einkamála- og sakamálaréttarfar á valdi sínu, hver sé reynsla hans af dóms- og málflutningsstörfum. Ennfremur er litið til þess hvert sé framlag umsækjanda í formi kennslu og fræðiskrifa á sviði réttarfars sem og aðkoma hans að samningu lagafrumvarpa á því sviði, en þau framlög verða að vera veruleg svo að þau komi til álita í þessum matsþætti.

Það er álit dómnefndar að báðir umsækjendur hafi með námi sínu og störfum öðlast slíkt vald á réttarfarsreglum að þeir geti sinnt störfum dómara við Landsrétt. Að því sögðu er það niðurstaða nefndarinnar að *Ásgerður* standi framur *Kjartani Bjarna* í þessum þætti mats.

5.9.2. Að umsækjandi geti stjórnað þinghöldum af röggsemi og sanngirni og afgreitt þau mál sem honum eru fengin bæði fljótt og af öryggi

Dómnefnd telur að ályktun um þessi atriði verði einkum dregin af þeim störfum sem umsækjendur hafa gegnt á liðnum árum. Með tilliti til þeirra, svo og af því sem fram kom í nýlegum viðtölum við umsækjendur, lítur nefndin svo á að þeir séu báðir hæfir til að stjórna þinghöldum af röggsemi og sanngirni og muni afgreiða þau mál, sem þeim eru fengin, bæði skjótt og vel. Ekkert er fram komið sem gefur tilefni til að gera upp á milli þeirra að því er þetta varðar.

6. Færni umsækjenda til að semja dóma

Í 4. gr. reglna nr. 970/2020 er m.a. vísað til þess að umsækjandi um embætti dómara þurfi að hafa til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega þekkingu og máli skipti hvort hann hafi sýnt sjálfstæði, óhlutdrægni, frumkvæði og skilvirkni í starfi, svo og hvort hann eigi auðvelt með að skilja aðalatriði frá aukaatriðum. Ennfremur að hann geti farið að fyrirmælum laga um samningu dóma og ritað þá á góðu máli. Eftir því sem umsækjandi hefur tileinkað sér betur þessi atriði, þeim mun færari er hann um að kveða upp dóm eða úrskurð í dómsmáli. Dómsúrlausnir hans geta auk annars veitt vísbendingar um hversu vel hann er að sér þegar kemur að því að beita þeim réttarheimildum og skýra þau lög sem við eiga hverju sinni. Af þeim verður ekki síður ályktað hversu auðvelt umsækjandinn á með að reifa í stuttu máli og um leið með fullnægjandi hætti málsatvik og ágreiningsefni dómsmáls og komast síðan að vel rökstuddri niðurstöðu um sönnunar- og lagaatriði, sbr. d- og f-liði 1. mgr. 114. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála, sbr. og d-, f- og g-liði 2. mgr. 183. gr. laga nr. 88/2008 um meðferð sakamála.

Í dómum Hæstaréttar 19. desember 2017 í málum nr. 591/2017 og 592/2017 var m.a. fjallað um umsögn dómnefndar frá 19. maí 2017 um hæfni umsækjenda um 15 embætti landsréttardómara. Í dómunum fann Hæstiréttur að því að í umsögn sinni hafi nefndin ekki sérstaklega lagt mat á færni hvers og eins umsækjenda til að semja dóma. Síðan þessir dómur féllu hefur nefndin lagt æ meiri áherslu á það sjónarmið í mati sínu á hæfni umsækjenda að horfa ekki aðeins til lögfræðilegrar þekkingar þeirra og starfsreynslu, heldur ekki síður til færni þeirra til að nýta þá þekkingu og reynslu við úrlausn dómsmála.

Í því skyni valdi dómnefnd til skoðunar 12 dómsúrlausnir hjá hvorum umsækjenda. Fyrir valinu urðu þeir dómur eða úrskurðir í málum, sem leyst hefur verið úr af Hæstarétti eða Landsrétti á síðustu árum, þó þannig að eingöngu var um að ræða þá sem umsækjendurnir höfðu samið eða gert drög að sem dómsformenn í fjölskipuðum héraðsdómi. Við valið var horft framhjá úrlausnum í einföldustu málum, auk þess sem leitast var við að hafa málin sem fjölbreyttust hjá hvorum umsækjenda um sig þannig að við úrlausn þeirra hafi reynt á færni hans til að beita

kunnáttu á sem flestum réttarsviðum. Í kjölfarið var lagt sérstakt og rökstutt mat á færni hvors umsækjanda á þessu sviði á grundvelli þess hvernig dómar hans og úrskurðir væru úr garði gerðir, einkum hversu vel þeir væru upp byggðir og rökstuddir, m.a. með hliðsjón af úrlausn sakarefnisins á æðri dómstigum.

Við framangreint mat var sjónum einkum beint að því hvernig umsækjendum hefur tekist að nýta þá lögfræðilegu þekkingu, sem þeir búa yfir, við að greina málin sem um var að ræða og leysa úr þeim. Þegar borin er saman færni umsækjenda til að semja dóma var jafnframt litið til þess hversu fjölbreytileg lögfræðileg úrlausnarefni þeir hafa fengist við og hversu flókin úrlausnar þau hafa verið.

Niðurstaða þessa mats dómnefndar er að *Ásgerður* hafi með dómsúrlausnum sínum, sem teknar voru til skoðunar, sýnt meiri færni til að semja dóma en *Kjartan Bjarni*. Að áliti nefndarinnar er það almennt einkenni þeirra dóma *Ásgerðar*, sem hér um ræðir og fjalla um einkamál af mismunandi réttarsviðum, að uppbygging þeirra sé góð, þeir ritaðir á góðu máli og beri vott um öguð og vönduð vinnubrögð. Rökstuðningur fyrir þeim niðurstöðum, sem komist er að, er yfirleitt góður og oftast en ekki er vitnað til dómafordæma æðri réttar niðurstöðunni til stuðnings. Margar úrlausna *Kjartans Bjarna*, sem teknar voru til skoðunar, eru vel upp byggðar og ritaðar á góðu máli. Jafnframt er rökstuðningurinn fyrir niðurstöðum oft góður og stundum óvenju góður, þá gjarnan í þeim málum sem telja verður einna flóknust úrlausnar. Að mati nefndarinnar er ekki afgerandi munur á hæfni þeirra tveggja að þessu leyti.

7. Niðurstaða dómnefndar

Verkefni dómnefndar skv. 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016 er að taka afstöðu til þess hvor umsækjenda sé hæfari hinum til að gegna embætti landsréttardómara, sem auglýst hefur verið laust til umsóknar, eða hvort þau séu bæði jafn hæf til þess. Hér að framan hefur verið fjallað sérstaklega um þau sjónarmið sem dómnefnd ber að líta til við störf sín skv. 4. gr. reglna nr. 970/2020. Sjónarmiðin hljóta eðli máls samkvæmt að hafa ólíkt vægi innbyrðis, en ekkert eitt þeirra getur ráðið úrslitum.

Niðurstaða dómnefndar er byggð á heildstæðu og, eftir því sem kostur er, hlutlægu mati á verðleikum umsækjenda og skiptir þar mestu máli að þeir hafi til að bera almenna og víðtæka lögfræðilega menntun, þekkingu og færni. Við mat á því að hve miklu leyti starfsreynsla umsækjenda nýtist í störfum landsréttardómara skiptir mestu máli að þeir búi yfir staðgóðri reynslu af dómstörfum, lögmanns- og málflutningsstörfum og þeim stjórnisýslustörfum sem lúta að úrlausn ágreiningsmála. Einnig hefur þýðingu hvort þau verkefni, sem umsækjendur hafa fengist við, séu fjölbreytileg, svo sem hvort þeir hafi reynslu af því að beita réttarreglum á ólíkum sviðum lögfræði. Þá vegur reynslan af fyrstu starfsárunum í hverju starfi að öðru jöfnu tiltölulega þyngst í þessu sambandi þannig að síður er ástæða til að gera upp á milli umsækjenda með langa starfsreynslu að baki. Þótt farsæl starfsreynsla gefi mikilsverðar vísbendingar um hæfni umsækjanda koma önnur atriði einnig til álita, ekki síst færni hans við lögfræðilega greiningu á álitamálum sem leysa þarf úr fyrir dómi.

Ef litið er til þeirra matsþátta, sem fjallað er um í köflum 5.1. – 5.9.1., þar sem reynsla af dómstörfum, reynsla af lögmanns- og málflutningsstörfum og reynsla af stjórnisýslustörfum vega þungt og hafa jafn mikið vægi, hver þáttur um sig, er það álit dómnefndar að umsækjendur hafi allir öðlast þá lögfræðilegu þekkingu, sem gera verður kröfu um að landsréttardómari hafi til að bera. Séu umræddir matsþættir virtir í heild á framangreindan hátt er það útkoman að *Kjartan Bjarni* standi framar *Ásgerði*, en ekki er verulegur munur á milli þeirra að álit dómnefndar þegar borin er saman hæfni í þeim hluta mats.

Eins og gerð er grein fyrir í kafla 6 er það mat dómnefndar að *Ásgerður* hafi með dómsúrlausnum sínum, sem teknar voru til skoðunar, sýnt meiri færni en *Kjartan Bjarni* til að semja dóma. Á hinn bóginn sé ekki afgerandi munur á hæfni þeirra að þessu leyti.

Að öllu framansögðu virtu er niðurstaða dómnefndar sú að báðir umsækjendur séu mjög vel hæfir til að gegna embætti dómara við Landsrétt. Telur nefndin að ekki séu efni til að gera upp á milli hæfni þeirra tveggja að því leyti.

Ásgerður Ragnarsdóttir lauk embættisprófi í lögfræði árið 2004 og meistara-prófi í lögum frá Cambridge-háskóla 2008. Hún öðlaðist réttindi til málflutnings í héraði árið 2005 og fyrir Hæstarétti 2016. Að loknu embættisprófi starfaði hún sem lögfræðingur í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu og síðan sem aðstoðarmaður dómara við Hæstarétt. Á árunum 2008-2018 var hún lögmaður á lögmannsstofu, þar af var hún einn af eigendum hennar 2012-2018. Í ársbyrjun 2018 var hún skipuð héraðs-dómari og hefur gegnt því embætti síðan. Frá því í byrjun maí 2023 hefur hún verið settur dómari við Landsrétt, en fjórum sinnum áður hafði hún tekið sæti í réttinum sem varadómari við úrlausn einstakra mála þar fyrir dómi. Frá hausti 2021 hefur hún jafnframt verið forseti Félagsdóms Af öðrum störfum má nefna að hún átti sæti í kærunefnd útboðsmála 2013-2021, þar af sem formaður síðustu tvö árin, og í stjórn Mannréttindastofnunar Háskóla Íslands 2009-2017. Þá hefur hún sinnt stundakennslu við lagadeild Háskólans frá árinu 2009, m.a. í réttarfari, og verið aðjúnkt við deildina frá 2017. Hún hefur samið fræðirit á sviði eignaréttar ásamt öðrum og ritað fjölda fræðigreina um lögfræðileg efni.

Kjartan Bjarni Björgvinsson lauk embættisprófi í lögfræði árið 2002 og meistara-prófi í lögum frá London School of Economics and Political Science 2008. Að loknu embættisprófi starfaði hann sem lögfræðingur hjá umboðsmanni Alþingis og síðan sem aðstoðarmaður umboðsmanns 2006-2009. Á árunum 2009-2015 var hann aðstoðarmaður dómara við EFTA-dómstólinn. Vorið 2015 var hann skipaður héraðs-dómari og hefur gegnt því embætti síðan með nokkrum hléum. Þannig var hann 2016-2017 formaður rannsóknarnefndar Alþingis sem tók til skoðunar einkavæðingu Búnaðarbanka Íslands. Þá var hann settur umboðsmaður Alþingis um sex mánaða skeið 2020-2021. Af öðrum störfum má nefna að hann var varaforseti Félagsdóms á

árunum 2019-2022 og hefur verið varaformaður úrskurðarnefndar um upplýsingamál frá 2017. Einnig átti hann sæti í stjórn Dómarafélags Íslands 2017-2023, þar af síðustu fjögur árin sem formaður félagsins. Hann hefur sinnt stundakennslu við lagadeild Háskóla Íslands frá árinu 2003 og við Háskólann á Bifröst 2005-2009, auk þess sem hann var sérfræðingur og síðan dósent við lagadeild Háskólans í Reykjavík 2015-2018. Hann hefur samið kennslurit á sviði stjórnsýsluréttar ásamt tveimur öðrum og ritað fjölda fræðigreina um lögfræðileg efni.

Ályktarorð:

Með skírskotun til 1. mgr. 12. gr. laga nr. 50/2016 um dómstóla er það niðurstaða dómnefndar að Ásgerður Ragnarsdóttir og Kjartan Bjarni Björgvinsson séu mjög vel hæf til að gegna embætti dómara við Landsrétt, sem auglýst var laust til umsóknar 26. maí 2023, og að ekki verði gert upp á milli hæfni þeirra að því leyti.

Reykjavík, 29. júní 2023

Eiríkur Tómasson

Helga Melkorka Óttarsdóttir

Helga Melkorka Óttarsdóttir

Kristín Benediktsdóttir

Kristín Benediktsdóttir

Reimar Pétursson

Þorgeir Örlygsson

Þorgeir Örlygsson